Arkado. Arkaĵo sur kolonoj, prezentanta sub si malplenaĵon: promeni sub la $\sim$ oj. $\sim$ aro. Vico da $\sim$ oj.

Arkalka. Malnoviĝinta, ne estanta plu en uzado (precipe pri vortoj k esprimoj). Kp eksmoda.

*Arkalsmo. 1 Arkaikaĵo. 2 Intenca imitado de malnova maniero aŭ stilo.

arkeo ^Z (Bb.). La ŝipo konstruita de Noa por savi el la diluvo sian familion k ĉiujn specojn de bestoj.

Arkeologo = Arkeologiisto.

Arkeologio. Scienco pri la monumentoj k artoj de la antikva epoko.

arkeopteriko 🌣. Tre kurioza fosilia besto, kies strukturo pruvas, ke la birdoj devenas de la lacertoj k la plumoj de la skvamoj.

arkiduko. Membro de la rusa aŭ aŭstria imperiestra familio.

Arkipelago. 1 La maro, kun multaj insuloj, inter Grekujo k Turkujo. 2 Insularo prezentanta geografian unuon.

Arkitekto = arkitekturisto.

*Arkitekturo. La belarto de la konstruado.

arkitravo Z m. Malsupra parto de entablemento.

Arkivo. 1 Kolekto da malnovaj aktoj k dokumentoj : historiaj ~oj. 2 Loko kie oni gardas dokumentojn, ~ejo : formeti ion en ~on Z (f. flankenlasi. Kp kalendo, forgesi, enterioj); jam aparteni al la ~o B (esti eksmoda). ~lsto. Oficisto gardanta, aranĝanta ~ojn.

arkta. Nordpolusa. ~o. ~a regiono.

*Arlekeno. Gaja burleskulo, origine prezentita de la itala komedio.

*Arml (tr). 1 Provizi per bataliloj por ataki aŭ defendi: ~i soldalojn per pafiloj; per falĉiloj ~ilaj kamparanoj; ne servas larmo anslataŭ ~o. 2 Plifortigi per diversaj rimedoj, subtrabaĵo, laŭcela ilo, kc: konstruo el ~ila (subferigita) cemento; per ne~ita (nuda, senlorna) okulo B. ~llo. Ĉiuspeca batalilo: (t) aplombaj mensogoj estas iliaj preferataj ~iloj; doni ~ilojn en la manojn de niaj malamikoj Z. ~llejo. Provizejo de ~iloj, arsenalo. ~aĵo Z, ŝirm~llo. ~ilo por sin ŝirmi, kiraso, ŝildo. Mal~i, sen~lgl Z.

Forigi la ~ilojn de...: la demando pri generala mal~ado (mal~iĝo).

armaturo & 1 Metalaj stangoj, pecoj aŭ fadenoj, kiuj plifortikigas masonajon, ĉarpentajon, fandaĵon aŭ iun ajn ferlaboron. 2 . Ĉarpentajo, kiu subtenas konstruaĵon dum konstruado. 3 magneta ~o. Fera peco, kiu fermas la magneta neirkviton. ~o de kondensatoro. Nomo de la du platoj aŭ metalfolioj inter kiuj troviĝas izolanta korpo k kiuj kune formas la kondensatoron. ~l (tr). Provizi per ~o.

Armeo. 1 La tuta militistaro de iu ŝtato. 2 Parto de tiu militistaro, konsistanta el diversaj trupunuoj, korpusoj, regimentoj aŭ aliaj taĉmentoj, sub la komando de unu ĉefgeneralo. 3 (f) Multnombra kolekto da homoj aŭ bestoj : ~o de la laborisloj, da akridoj, da pelanloj Z.

Arniko. Veg. el fam. kompozitoj, kies tinkturo estas uzata kontraŭ kontuzoj (arnica).

Arogl Z (tr). Malhumile postuli, pretendi pri io; nejuste atribui aŭ alproprigi al: ~i als i ian meriton; la sekretario ~is al si la rajton modifi la decidon de la komilato; mi ne ~as al mi kredi ke mi konvinkos vin; vi ~as al vi esperi, ke vi kaplos viron per flatoj Z. Kp uzurpt.

*Aroganta. 1 Ofende fiera, impertinenta: ~a fripono, entrepreno, parolo. 2 Kiu arogas al si. Kp malrespekta, tromemfida, malmodesta. Vd alte, krači.

Aromo. Delikata, agrabla odoro, parfumo, precipe efikanta sur la gustorgano: ~o de teo, de kafo, de vanilo; ~o de spicoj k floroj leviĝis al ili Z; ĉiu floro havis balzaman ~on Z; ~a likvoro Z, aero Z; ~aj laŭrarboj Z, brandoj Cj Z; (f): liuj rakonloj ne povas transdont la ~on de la realeco Z; ~o de romanlikeco. ~aĵo. Substanco havanta ~on. ~1 (ntr). Havi ~on. ~lgl. Parfuml ion per ~aĵo: bakedoj da floroj ~igis la aeron. Kp odoro, spico.

aroruto Z. Nutra fekulo eltirita el radikoj de kelkaj tropikaj plantoj.

Arpeĝo. Akordo, kies sonojn oni ne aŭdigas samtempe, sed unu post la alia. ~l (ntr). Fari ~ojn.